

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1997-1998

22 JANUARI 1998

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum en van artikel 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

**TEKST OPNIEUW GEAMENDEERD
DOOR DE SENAAT
EN TERUGGEZONDEN NAAR DE KAMER
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet met uitzondering van de bij artikel 2 ingevoegde § 10 die een aangelegenheid regelt als bedoeld in artikel 77.

Art. 2

Aan artikel 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, gewijzigd bij de wet van 12 januari 1993, wordt een § 9 en een § 10 toegevoegd, luidend als volgt:

«§ 9. Indien het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich ten onrechte onbevoegd heeft

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-284 - 1997/1998:

Nr. 5: Ontwerp geamendeerd door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nr. 6: Amendementen.

Nr. 7: Verslag.

Nr. 8: Tekst aangenomen door de commissie.

Handelingen van de Senaat:

22 januari 1998.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

22 JANVIER 1998

Projet de loi modifiant l'article 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence et l'article 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

**TEXTE RÉAMENDÉ
PAR LE SÉNAT
ET RENVOYÉ À LA CHAMBRE
DES REPRÉSENTANTS**

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution, à l'exception du § 10 introduit par l'article 2, qui règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'article 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, modifié par la loi du 12 janvier 1993, est complété par un § 9 et un § 10, rédigés comme suit:

« § 9. Si le centre public d'aide sociale s'est indûment déclaré incompétent à intervenir et est

Voir:

Documents du Sénat:

1-284 - 1997/1998:

N° 5: Projet amendé par la Chambre des représentants.

N° 6: Amendements.

N° 7: Rapport.

N° 8: Texte adopté par la commission.

Annales du Sénat:

22 janvier 1998.

verklaard om op te treden en krachtens een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan veroordeeld wordt tot de toekenning van het bestaansminimum, kan de minister, tot wiens bevoegdheid de Maatschappelijke Integratie behoort, op basis van deze rechterlijke beslissing en het verslag van zijn inspectiedienst waaruit de stelselmatigheid van optreden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in deze problematiek blijkt, bij een met redenen omklede beslissing, na het betrokken OCMW te hebben gehoord, weigeren de toelage te betalen of beslissen ze te verminderen. Die sanctie kan niet worden opgelegd indien de beslissing van het OCMW in overeenstemming is met de beslissing van een toezichthoudende overheid. Deze sanctie gaat in op de datum van de hulpaanvraag en eindigt ten laatste drie jaar na de datum van de rechterlijke beslissing.

§ 10. Tegen de beslissing van de minister kan binnen dertig dagen na de kennisgeving ervan beroep worden ingesteld bij de Raad van State.»

Art. 3

In artikel 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1971, wordt in de plaats van § 3 die § 4 wordt, een nieuwe § 3 ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 3. Indien een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om op te treden en krachtens een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan veroordeeld wordt tot steunverlening, kan de minister, tot wiens bevoegdheid de Maatschappelijke Integratie behoort, op basis van deze rechterlijke beslissing en het verslag van zijn inspectiedienst waaruit de stelselmatigheid van optreden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in deze problematiek blijkt, bij een met redenen omklede beslissing, na het betrokken OCMW te hebben gehoord, weigeren de kosten terug te betalen of beslissen de terugbetaling te verminderen. Die sanctie kan niet worden opgelegd indien de beslissing van het OCMW in overeenstemming is met de beslissing van een toezichthoudende overheid. Deze sanctie gaat in op de datum van de hulpaanvraag en eindigt ten laatste drie jaar na de datum van de rechterlijke beslissing.»

Brussel, 22 januari 1998.

De Voorzitter van de Senaat

Frank SWAELEN.

De Griffier van de Senaat,

Herman NYS.

condamné par décision judiciaire coulée en force de chose jugée, à l'octroi du minimum de moyens d'existence, le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions peut, sur la base de cette décision judiciaire et du rapport de son service d'inspection d'où il appert que le centre public d'aide sociale a agi de façon systématique dans ce problème, par décision motivée, après avoir entendu le C.P.A.S. concerné, refuser de payer la subvention ou décider de la réduire. Cette sanction ne peut être appliquée si la décision du C.P.A.S. est conforme à la décision d'une autorité de tutelle. Cette sanction prend cours à la date de la demande d'aide et se termine au plus tard trois ans après la date de la décision judiciaire.

§ 10. Le recours contre la décision du ministre est ouvert auprès du Conseil d'État dans les trente jours de la notification de la décision.»

Art. 3

À l'article 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, dont le texte néerlandais a été modifié par la loi du 9 juillet 1971, est inséré, à la place du § 3 qui devient le § 4, un nouveau § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Lorsqu'un centre public d'aide sociale s'est déclaré indûment incompétent à intervenir et est condamné, par décision judiciaire coulée en force de chose jugée, à accorder une aide, le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions peut, sur la base de cette décision judiciaire et du rapport de son service d'inspection d'où il appert que le centre public d'aide sociale a agi de façon systématique dans ce problème, par décision motivée, après avoir entendu le C.P.A.S. concerné, refuser de rembourser les frais ou décider de diminuer le remboursement. Cette sanction ne peut être appliquée si la décision du C.P.A.S. est conforme à la décision d'une autorité de tutelle. Cette sanction prend cours à la date de la demande d'aide et se termine au plus tard trois ans après la date de la décision judiciaire.»

Bruxelles, le 22 janvier 1998.

Le Président du Sénat,

Le Greffier du Sénat,